

D. D.
Cogitationes quædam
de
ANIMALIBUS HYBRIDIS,

QUAS
CONSENT. AMPL. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PRÆSIDE

D:mo CAR. NICOL. HELLENIO,

PHIL. ET MED. DOCT., OECON. PROF. REG. ET ORD. NEC NON REG.
ACAD. SCIENT., SOC. PAT. HOLM. ET IMP. ACAD. NAT.
CURIOS. MEMERO.

PRO LAUREA

PUBLICO EXAMINI TRADIT

JACOBUS JOHANNES HOLMBERG,

STIPEND. REG. SATAGUNDENSIS.

In Auditorio Mathematico die 24 Martii 1798.

Horis a. m. consuetis.

ABOË

In Officina FRENCKELIANA.

INSPECTOREN

Högaktad

Herr ABRAHAM HOLMBERG.

Min Huldaste Fader!

Med lifligaste fögnad nyttjar jag detta tillfälle at offentligen betyga min Huldaste Fader den tackfamma och sonliga värnadt hvaraf mit inre så länge lågat. Jag vet noglamt, det Eder ömhet och Edra välgerningar emot mig äro större, än at de af mig skulle kunna fullkomligen beskrivas. Men tillåten mig dock, ömaste Fader, at til et ringa vedermåle af min outhörliga tackfamnhet få tilägna Eder dessa blad, såsom en frukt af Eder mig bevilta godhet. Den Högste göre min Hulde Faders dagar så många och glada, som mit hjerta önskar! hvarunder mit högsta bemödande skall blifva, at med barnlig värnadt framhärda.

Min Huldaste Faders.

Ödmjuklydigste Son

JACOB JOHAN HOLMBERG.

Cogitationes
de
ANIMALIBUS HYBRIDIS.

*Sed neque Centauri fuerunt neque tempore in ulla
Esse queat duplici natura, corpore bino
Ex alienigenis membris compacta potestas,
Hinc illinc par vis ut non sic esse potis sit.*

LUCRETIVS.

PRÆFATIO.

Sapientissimam Summi Numinis in Regno animali dispositionem, cuiusque in animo vel tantisper secum consideranti, illa Animalia inter cuncta oppido & ubique occurrunt amoris in suam speciem & tenerrimi affectus iudicia, ut nulla alia quam mordacissimæ famis vi coacta, de mutuo suorum sodalicio develli posse videantur. Ex mutua hac animalium in suos propensione, quæ pacifica sunt & infirmiora, adversus valentiorum impetum tutamentum sibi pollicentur certissimum, quin & prædabunda auctas sibi vires ad robustissima quævis invadenda & adgredienda (a). Si igitur animalibus necessaria ubi

A

que

(a) Sic Ursus hybernaculo extrusus, congregatis lupis voracibus præda fit, quod conterraneis meis aliquando observasse contigit.

que suppeterent alimenta, vix ullum fortassis reperiretur, quod non lubentius inter suæ speciei adfines placidam ageret vitam, eorumque uteretur auxilio, quam solitarium variis sese exponeret periculis, quæ per sociatam forte plurium operam, magna ex parte possent evitari. Sed hæc nutrimenta, quibus arquivirendis animalia ad suas in Oeconomia naturæ functiones, pro cujusque indole perficiendas adiguntur, adeo sapienter sunt dispersa ac distributa, ut nullus per orbem locus ad ordinem & pulchritudinem conservandam, hæc sua desideret ministeria. Ubi plurium requiritur opera, uberior & multis sufficiens adest alimentorum proventus: ubi vero esca parcius est distributa, ibi nec administratio requiritur copiosa; unicum fini sufficere potest, ubi plura, præter necessitatem conglobata, fame torquenda forent, immo peritura. In hoc sapienti naturæ instituto, non vero in ullo propriæ speciei odio, quærenda est ratio, cur multis animalibus quasi injunctum sit a suis cognatis & similibus segregem degere vitam. Si tempus tantum respicere volumus, quo generis propagandi cura propelluntur, manifesta tenerrimi singulorum in suam speciem affectus adparebunt indicia. Hoc incitatus desiderio canis familiaris herum perdilectum relinquit, fami & siti sese exponit & amasiam per plura milliaria sectatur &, præter alias molestias, voti compos non redditur, antequam rivalibus acri pugna superatis, sobolis robustæ & hand degeneris progeniei propagandæ jus sua quasi præcellentia vindicavit. Frin-
gil-

❖) 3 (❖

gillam cælebem feminam deferere sub autumnum conjugem, saltem in his borealibus terris, ferunt & mitiorem quæreere auram; (ob quam viduitatem temporariam tota species triviali nomine cælebs dicitur,) vere autem adpropinquante, generationis instinctui obsequens, conjugem relictum perquisitura redire festinat & garritu lætissimo recepta, prolis procreandæ causa jucundam subit copulam (b). Omnibus certe viventibus officium videtur maxime gratum & necessarium suam in propria specie peragere propagationem. Huic ut satisfiat, animalia, quantumvis pro diversis functionibus dispersa, aliquando tamen ad suam colliguntur speciem, quam blanda venus convocat, ab avara fame per orbem nuper dispersam (c). Aliqua tamen in sacro hoc naturæ præscripto interdum admittitur exceptio, dum animalia diversæ speciei & generis copulantur, unde proles existit utramque speciem evidenter referens, quæ ut a genuina, ejusdem scilicet speciei parentum, prole discernatur, hybrida dicitur, quasi stupro concepta. Rari quidem tales sunt casus, pariter atque alii, ubi solitum natura deferere videtur tramitem: sed nostram eo magis mereri videntur attentionem, quæ, si a præjudiciis fuerit remota, in œconomia naturæ illa ejusdem no-

(b) Vid. a LINNÉ System, Nat, edit. XII. Tom. 1, pag. 318.

(c) Vid. Libr. cit. pag. 18.

his aperiet principia, quæ alias nos, omni forsitam tempore latuissent.

Ex iis, quæ de his animalibus apud naturæ ferutatores adnotata legere licuit, collatis cum observatione propria ad progeniem hybridam ex *Ove Arietis* cum femina *Cervi Capreoli* progenitam, quamque in plures dudum generationes propagatam apud D:^m Præsidem vidi, regulas nonnullas communes, quas natura servare mihi videtur etiam quando consuetum & stabilitum ordinem transgredi cogitur, his adferre pagellis constitui. Fateor lubens eam, quam dignitas argumenti requirit, brevi hac dissertatione præstari non potuisse perfectionem, sed generosa lectorum indoles censuram omnino benignam conatui promittit, qui animum saltem prodit miracula naturæ rimantem & ulterioris in studio hoc nobilissimo progressus cupidum, quem apud juvenes favore semper incitare, nunquam vero rigore intempestivo in ipsis statim primordiis suffocare solent veri scientiæ naturalis amatores.

S. I.

Propagationem animalium per commixtionem sexuum diversi generis aut speciei, legibus naturæ in hoc negotio communissime receptis, repugnare, longa & certa experientia convicti, primum inquirere volumus, quibus casibus & momentis rerum hunc illa

illa sibi digressum permittat. Statim heic nobis patefcit, fieri hoc neutiquam posse, nisi summa urgente necessitate. Hæc vero tum demum adest, ubi tempore copulationis alter sexus, sive masculus sive femineus, ejusdem speciei desideratur. Quotiesne animalia in tali casu ad libidinem sedandam tentamina maxime absurda instituunt? Sic canis noster domesticus & Meleagris Gallopavo corpora etiam inanimata sæpe adgrediuntur. Hoc igitur in fervore si sexus desideratus, etiamsi in diversa specie offenditur, fieri vix potest, quin magna cum vehementia in hunc impetum faciat sexus æstu venereo flagrans. Heic vero plurima adhuc occurrunt momenta, quæ copulam nihilominus impedire possunt. Necessum est, ut alter sexus eodem tempore eundem quoque sentiat impetum conjunctionis, quo nondum exorto, conatus æstuantis, quantumvis, pertinax, semper est irritus. Cuilibet animali, pro varia cujusque indole, ad negotium hoc inchoandum & consummandum certum provida natura tempus determinavit, extra quod, in statu saltim libero, desiderium ejusmodi vix excitari poterit. Diversis etiam animalium generibus organa genitalia diversimode sunt formata; unde etiam non sine caussa quidam naturæ scrutatores ex his partibus desumi posse putarunt signa generibus animalium discernendis idonea. Quamvis igitur hi diversarum specierum & generum sexus eandem etiam fortissimam sentirent conjunctionis cupiditatem, posita tamen nimia generis ac speciei diversitate, fieri non

potest, quin major structuræ organorum genitalium disimilitudo rem aut impossibilem, aut difficillimam, certe ad concipiendum ineptam, reddat. In femineo præterea animalium sexu certa cuiusvis fere speciei destinata sunt graviditatis tempora, quibus evolutio foetus & successivum incrementum peragitur. Si etiam duo sexus diversarum specierum, in quibus forte qualitates jam dictæ congruerent, in hoc tamen ad suas species nimium invenirentur dispares, ut e. g. in femina tempus gestationis foetusque evolutionis novem ad minimum menses sibi deposceret; maris autem conjux ex eadem specie peculiaris in hanc rem nonnisi dimidium ejusmodi temporis requireret. aut contra; nemo certe facile sibi persuadebit, plenius formatam & vivam ex tali congressu existere posse prolem; nisi quis simul supponeret, naturam sub hoc actu in utroque animali insignem subire mutationem, quod tam brevi temporis mora vix ac ne vix quidem fieri posse videbitur.

Si ex commixtione igitur duorum diversæ speciei aut generis animalium proles unquam expectabitur, evidentissimum esse videtur, quod præter casum necessitatis, qui heic omnino adesse debet, animalia ista proximam habeant cognationem, adeo ut structura organorum genitalium, tempus in utroque libidinis exæstuantis, & in matre gestationis foetusque evolutionis, in hunc finem exacte consentiant. Experimenta, quæ in Hirco & femina Cervi Capreoli hoc
respe

respectu sunt instituta nihilominus testantur, quod, momenta licet jam nominata congruerent, hæc conjunctionem veneream minime suscipere potuerint (*d*), dum ratio quædam accessoria Hircum minus, quam Arietem, Capræ redderet gratum, atque hic voti facile compos, eam familiæ, jam per plures generationes vigentis ac florentis, matrem efficeret. Causæ, ut in hoc exemplo videmus, vix perceptibiles copulam animantium diversæ generis & speciei, quantumvis cognatorum, impedire possunt. Nimiis forte Hirci impetus & odor foetidus conatum ejus reddebat irritum, manifesto satis indicio, naturam copulationem ejusmodi peregrinam sollicitè præcavere, neque nisi ad leges accuratissimas rarissime admittere.

§. 2.

Ex allatis observationibus veriora fortassis de pluribus speciebus animalium hybridis, quæ tum præseis, tum nostris temporibus commemorantur, ferri possunt judicîa. Quis enim inde non perspicit conjunctionem animalium diversæ Classis prorsus esse impossibilem, atque, si quando inter illa agitatio huic negotio ex parte similis observaretur, hanc majori lasciviæ seu libidinis gradui, quæ, ut antea indicavimus, ad corpora etiam inanimata furoris restingendi

(*d*) Vid. Svenska Vetensk. Acad. Nya Handl., Tom. XI. pag. 289.

di caussa insultanda impellit, esse tribuendam. Explicari hoc modo aptissime poterit copulatio, quam inter cuniculum & gallinam, animalia Classium diversarum, institutam Celeb. REAUMUR memorat (e). Cuniculi quidem non minus, quam canes, inter gallinas & alias aves domesticas, petulantes & gestibus vehementissimum coeundi desiderium denotantibus ludentes inveniuntur: sed copula tamen, natura illam quam efficacissime renuente, minime locum obtinet. Gallinae quoque interdum, non aliis maribus, quam canibus & cuniculis, admixtae ova ponere solent, quod ad conjunctionem ejusmodi defendendam adferri posset: sed haec ova *ὑπινέμια* seu irrita sunt, quae, teste PLINIO (f) avium feminae mutua inter se libidinis imaginatione pariunt.

Facilius credi posset copulatio inter sexus animalium ejusdem classis; unde non reveriti sunt plura horrenda fingere monstra, ex detestando hominum cum feminis ejusdem animalium Classis, quamvis diversi generis & ordinis coitu, orta, e. g. hominis & equae, unde fortassis suos Hippocentauros deduxerunt veteres (g); nec non hominis & vaccae (h) immo caeprae

(e) Vid. Ejusd. Art de faire eclorre les poulets, Tom; II. pag. 340 & seq.

(f) PLIN. Nat. Hist. edit. Franzii. Libr. X. Cap. 80. p. 174.

(g) PLIN. supra nominatae, edit. Libr. VII. Cap. III. p. 40.

(h) Vid. STORCH Kinderkrankheiten, pag. 16.

præ (i). Sed quis ad naturam vel paululum attendens non perspicit fortissima ejusmodi commixtioni & inde secuturæ conceptioni naturaliter opposita esse impedimenta? Monstra horum animalium, quæ ludenti imaginationi partium quarundam similitudinem, e. g. capitis vituli cum humano, obtulerunt, figmentis talibus procul dubio dederunt occasionem. Rumores de vitulis, cum humano capite ejusque tegumentis, quæ hominibus superstitiosis ornatum mulierum referre putantur, & in quibus ignarum vulgus manum Dei, luxum vestium hodiernum perstringentem agnoscere sibi videtur, nostra etiam ætate non desunt. Ut vero monstra hæc vitulorum antegressam hominis cum vacca copulam abominandam arguere nequeunt: ita nec hybridi, quos adduximus, partus ab hominibus ulla ratione possunt derivari. Specimina enim, si quæ fuerint, progeniei hybridi hujusmodi connubii venditata, pariter ac de monstris hisce vitulinis evictum est, ea aut violentiæ cuidam sub ipso partu, aut nævis, tempore gestationis quacunque ex causa fœtui additis, suam forte debent originem. Pari modo etiam explicari poterit proles, quæ ortum inde habere perhibetur, quod sexus inter homines feminæus a maribus ferarum ad copulam fuerit coactus; quemadmodum e. g. de puella quadam narratur Svecana, quæ, per violentam cum urso copulam gravi-

B

da,

(i) Vid. *PLINII Animalia*, Libr. IV. Cap. 41.

da, filium peperisse dicitur, qui adulta ætate præter insolitum artuum robur, aliis etiam qualitatibus indolem patris indicaverit (k). Tota fortassis hæc fabula insolitæ hujus juvenis fortitudini est tribuenda, quæ, ex præjudiciis istius ævi, non nisi a fonte ita absono derivari posse videbatur; maxime cum in terris hisce borealibus aliud animal, hominem viribus corporis superans, non esset cognitum. Si corpus etiam juvenis pilis, præter consuetudinem, obtectum, & facies, ad suspicionem firmandam, ursina quadam specie notata fuerit, (quæ hodierno etiam tempore adfectiones robustos arguunt artus), facillima sane fuit conjectura, quod is urso esset progenitus. Qui vero feram ursi indolem ejusque insectum adversus homines sub æstu venereo odium perpendit, talem utique ejus cum homine conjunctionem admittere neutiquam poterit; si vel maxime impedimentorum physicorum, quæ commixtionem ejusmodi inter hæc animalia prorsus reddunt impossibilem, fuerit ignarus. Copula, quæ inter mares simiarum ferarum & sexum humanum femininum perhibetur, & per quam Anthropomorphæ, quas dicunt, procreatæ feruntur (l), primo sorte intuitu magis videri poterit probabilis, præsertim quia mares
fimi-

(k) Vid. Saxon. Grammatici Danor. Hist., Edit. Basilæ 1534. Libr. X. pag. 97.

(l) Vid. ZUCHELLI Relat. di Congo. p. 148.

simiarum in sexum aliquando muliebrem libidine exardescere certo narratur; & simiæ structura corporis ad hominem proxime accedunt (*m*). At postquam ab inquisitoribus naturæ liquido est ostensum, Anthropomorphas structura corporis interna ne minimum quidem ab aliis simiis differre (*n*), & externas qualitates perpaucas, quibus ad similitudinem hominis proprius accedere videntur, unice in illum finem illis esse datas, ut catena, qua res creatas natura jungit, aliquo saltim minueretur articulo, quæ tamen nusquam longius protracta videtur, quam heic inter rationem & instinctum, & quæ plura sunt discrimina: & præterea concordi peregrinatorum narratione notum est, feminas, a simiis sub æstu violenter correptas, misere semper fuisse necatas (*o*): existentiam hybridorum animalium ab ejus modi parentibus natorum vix ullus specie quadam probabilitatis agnoscat.

(*m*) Vid. Dissert. de Anthropomorphis Præf. Illustr. a LINNÉ anno MDCCLX editam.

(*n*) Vid. EUSTACHIUM per totum fere examen ossium & cfr. D'AUBENTON in Memoire de l'Acad. des Sc. de Paris 1764, pag. 568. & seqq.

(*o*) WIELAND advers. ROUSSEAU in Beytr, zur geh. Gesch. de M. V. U. H. II. p. 50. seqq.

Arabes interdum cum feminis *Tricheci Manati* modo abominando convalescere pariter narrari solet (p). Sed quamvis probabilis forte hæc videri posset suspicio, ob conjunctionis modum in his animalibus humano similem, magnamque structuræ organorum genitalium in sexu utriusque generis femineo conformitatem: vana tamen cuivis, singularem vivendi rationem horum animalium proprius inspicienti, apparebit. In aquis vivunt hæc animalia, & per auditum subtilem adeo sunt pavida, ut ad minimum strepitum aquæ sese immergant. Vitam etiam degunt monogamam, qua mas feminam amore tenerimo amplectitur, ut potius se necari permittat, quam illam deserat, unde etiam cruentæ inter mares hujus speciei sæpissime exoriuntur pugnae (q). Num rebus sic stantibus abominandum tale adulterium locum habebit? Atque etiam, si delictum adeo detestandum ab Arabibus committi posset, progeniem tamen satis formatam impedit tempus gestationis annum feminæ *Tricheci Manati* determinatum.

Sed

(p) Vid. Recueil de Questions proposées a une soc. de Savans qui font. voyage a l'Arabie, par M: MICHAËLIS. pag. 139.

(q) Vid. BOROWSKI Natur-Gesch. des Thierreichs, STELLERS Meerthieren & alios, qui horum animalium Hist. tradiderunt Naturalem.

Sed ulterior forte argumenti hujus horrendi explicatio jam relinquenda, ut traditas bruta inter animalia commixtiones & ortos inde partus hybridos, ubi moralia saltem non obstant impedimenta, penitius examinare liceat. Inter hos *Jumari* forte famosi primum habebunt locum. Origo horum ex conubiis *Tauri* cum *Equa* (*r*) aut *Tauri* cum *Asina* (*s*) aut *Equi* cum *Vacca* (*t*) deduci solet. Longiores horum animalium descriptiones, figuris etiam atque determinatis per varia orbis loca domiciliis firmatae (*u*), id effecerunt, ut existentiam eorum in dubium vocare haud ita pridem vix auderent Philosophiæ Naturalis cultores sagacissimi, quamvis tum copulam dictorum animalium, tum sobolem inde formandam efficacissimis naturæ obstaculis impediri facile perspicerent. Virorum autem de Historia Naturali optime meritorum, D:ni BONNET & SPALLANZANI diligentiae fatigari nesciæ certior, quam de his animalibus jam habemus, debetur cognitio. Constanti enim eorum rogatu Cardinalis *delle*

B 3

LAN-

(*r*) Vid. P. ZACHÆ Quæst. Medico Legales, Tom. I. p. 533.

(*s*) BOURGVET Lettres Philos. IV. pag. 160. sqq.

(*t*) VENETTE p. 324.

(*u*) Vid. Hist. generale des Eglises Evangeliques de Vallées de Piemont ou Vaudoises. a Leyde 1667 in fol. p. 7. repet. in Almanach de Gotha 1767. p. 63.

LANZE plures Jumaros a diversis locis conquistos peritissimorum Anatomicorum industria explorandos curavit (x), qui partium etiam internarum exactissimas tabulas reliquerunt anatomicas; ex quibus evidenter patet, nullam illis inesse similitudinem generis vaccini, sed omnia referre genus equinum, unde ideo origo quoque derivanda.

Ex observatione viri Meritissimi, D:ni Doctoris OSBECK, nostratis, qui mores *Simiæ Aygulæ* describit, quod nempe propioribus destituta fociis lusum cum canibus instituat (y), plures opinati sunt, laudatum hunc naturæ scrutatorem simiarum & canum copulam velut rem suis visam oculis narrasse, atque ita judicasse possibilem. Qui vero, linguæ satis gnarus, locum hunc legit ab auctoribus citatum, ne minimam quidem ita cogitandi rationem invenit. Nihil enim aliud heic D. D. OSBECK exprimere voluit, quam, quod ex tota periodo manifestum fit, simiam hanc quæ ab initio forte captivitatis suæ statum ægre fert solitarium, ad hominum & simiarum sibi similibus præsentiam ludendo suam proderere lætitiâ, atque, his destitutâ, pari delectatione canes excipere factos sibi familiares. Canum præ-

(x) Vid. BONNETI ad SPALLANZ. Epist. in Mem. sopra i Muli. p. 11. sq. Encyclop. par de FELICE. Tom. XXV. p. 242.

(y) Vid. OSBECKS Dagbok öfver en Ostindisk resa. p. 99.

praeterea & finiarum huic rei destinata organa tan-
topere sunt dissimilia, ut conjunctio horum anima-
lium sexualis, ne per imaginationem quidem con-
cipi posse videatur.

Ipsa hostilitas, quæ *Feles* & *Canes* naturali quo-
dam sensu disjungit, impossibilem inter hæc anima-
lia esse talem conjunctionem satis ostendere cuique
videretur: sed exempla tamen hanc pleno cum ef-
fectu observatam affirmantia, adferri solent (z). Ve-
rum quidem est, quod hæc averfio naturalis inter
hæc animantia, imprimis cicurata & domestica fa-
cta, valde mitigari quandoque soleat, ut ex eodem
vesci vasculo, in eodem jacere cubili & familiari-
ter colludere conspiciantur: sed perfectam & proli-
ficam sic institui non posse copulationem, diversa
membrorum genitalium in his animantibus con-
structio, dissimilis coeundi ratio, & tempus gesta-
tionis dispar, utpote quod in fele semper quam in
cane brevius est, manifesto evincunt. Porro *Lupus*
etiam cum *Lepore* (a) & *Felis* cum *Mure* (b) co-
pulam inire perhibetur. Sed ministeria, quæ in
Oeconomia naturæ universali tum lupo tum feli sunt
adsignata, fabulam hanc perabsurdam valide refellunt.

Lu-

(z) Vid. VERATTI Galer. di Minerv. Tom. VII. 67.

(a) Vid. KALMS WästG. och Bohuslänska resa. p. 236.

(b) Cfr. JOH. LOCKE de L'entendem. L. III. Cap. 6.

Lupus in lepore ut & felis in mure, præcipuas invenit delicias, ut pro sua quisque parte & facultate hæc animalia destruat nimiamque eorum præcaveat multiplicationem. Num igitur reconciliatio & concordia ejusmodi inter hæc animantia locum unquam habere poterit, quæ tali occasionem dare posset tentamini, quod tamen ob cognationem nimis distantem & deficientem partium generationi destinatarum proportionem, vanum semper erit, atque irritum? Similis in *Cuniculis* & *Felibus* coeundi modus non modo conjunctionem horum possibilem credendi, sed etiam ex hac opinione eandem velut actu observatam narrandi ansam dedit (c) Hanc tamen conclusionem, nimis properam & observationem vitiosam fuisse facile colligitur ex œconomia naturæ, in qua felis cuniculorum pariter ac murium constituta est moderatrix prævalidæ propagationis; ut taceam Cuniculos non propius quam mures ad felinam attingere corporis structuram.

Sed in copulis & partibus animalium hybridis fictis commemorandis ac refellendis diutius forte, quam par erat, versati sumus. Desistimus igitur, hac addita admonitione, quod exempla ejusdem indolis aut a nobis præterita aut in posterum, nova velut inventa, proferenda, pari fortassis modo iisdemque ex fundamentis examinari possint ac debeant.

§ 3.

(c) Vid. Lirch. I. pag. 393. citat. ab HALLERO in Elem. Physiol. T. VIII. pag. 8.

§. 3.

Tot vero conjunctionibus animalium diversæ cognationis, non sine causa rejectis, utpote quæ ludenti imaginationi, absonas sæpe similitudines duorum diversi generis animalium in uno foetu observanti & inde figuram similem parentibus genere aut ordine diversissimis attribuenti, maxima ex parte debent originem: quæri omnino poterit, an coitus unquam ambigenus a natura permittatur, & an partus inde hybridus revera existere queat? Ostendimus supra casus, quibus copula talis probabiliter admitti possit. His igitur congruentibus & facto testibus fidæ dignis firmato, vera eorundem existentia in dubium vocari nequit. Ex hoc fundamento communi creditur assensu, quod Equus Asinam inire possit & quod ex hac commixtione foetus producatur hybridus nomine *Hinnus*; & quod Asino pariter Equam ineunte generetur proles, ab Hinnno qualitatibus nonnullis differens, cui nomen sit *Mulus*. Sunt hæc animalia inter se, ut species tantum ejusdem generis distincta & organis generationis invicem adeo adcommodata, ut felicem hujus negotii, si modo suscipitur, successum nihil impediat. Idem valet judicium de connubiis, quæ aliquando observata dicuntur inter Elaphos & Alces cervini generis (*d*), lupos & canes pluresque aves & belvas, eodem genere comprehensas (*e*). Copulam hanc

C in-

(*d*) Vid. *Bresl. Saml.* anni 1723, m. Octobr.

(*e*) CARDANI *Subtil.* pag. 304.

institui posse indubium est: quæritur tantum utrum velut experimentis & observationibus fide dignis confirmata jam aut in posterum admitti possit. Manifesta satis exempla docent, naturam inter sexus diversorum generum atque adeo in cognatione magis distante permittere connubia, ubi e. g. Hircus experientia teste, deficiente conjugæ naturali, capra, ovi se miscet & femina Cervi Capreoli, mari suo destituta Arietem eligit. Sed observandum omnino, animalia hæc, in systematibus licet Zoologicis genere & specie diversa, in ordine tamen naturali, seu catena, qua animalia nexu non interrupto natura conjunxit, adeo exacto & propinquo colligata esse vinculo, ut in partibus saltem generi propagando dicatis & reliqua hæc spectante naturæ Oeconomia, ne minima quidem in illis difformitas inveniatur. Utrum vero proles sic progenita ad speciem ulterius propagandam apta sit, an vero natura eandem, commissum quasi erratum corrigens, perpetua multaverit sterilitate, inter mystas naturæ nondum plane convenit. Posteriores plerique fovent opinionem, Creatoris sic agnoscentes providentiam, nimiam specierum multiplicationem hoc modo præcaventem. Docente vero experientia indubia, plures ejusmodi partus in multas generationes vere fuisse propagatos, quod antiquioribus dudum in mulis est compertum (f), ad tempus licet a recentioribus sit negatum, res experimentis certissimis

extra

(f) VARRO de re Rustica, II. 1. 27. COLUMELLA, VI. 37. 3.

extra controversiam est collocata. Quamvis hoc Illustr. BUFFONIO non successerit, ut lupum cane femina generationis causa copularet: experientia tamen haud dubia constat, hæc copulam inire animalia & prolificos etiam edere foetus. Göttingæ Celeb. BLUMENBACHIO teste, neptis inventa est (& ab ea nati plures pronepotes) vulpis, a cane familiari gravida factæ, in qua frons plana aliaque avitæ formæ vestigia apparuerunt (g). Oves nostras Fennicas, pilis rigidis & longis præditas, prolem esse commixtam hirci & ovis magna omnino probabilitate suspicimus. Has vero misceri interdum & foetus producere ovibus fennicis perfimiles vulgaris testatur experientia. Progenita apud Præsidentem meum proles Arietis & Capræ, per plures generationes est aucta, quæ progenies cum genere ovino ita est commixta, ut vix signo quodam amplius ab ovibus discernatur (h). Aves hybridas prolificas esse experimenta docent SPRENGERI hunc in finem instituta (i). Maxime igitur probabile est, prolem omnem hybridam pariter atque in exemplis allatis propagari posse; maxime cum organis prædita sit huic fini a natura destinatis, quam nihil frustra agere certo novimus. Exempla animalium hybridorum quæ nulla prole genus propagaverint, sententiam hanc minime refellunt. Experimenta

(g) Vid. Ejus. Libr. De varietate Gen. Human. nativa. p. 10.

(h) Vid. Sv. Vet. Acad. Nya Handl. Tom. XV. pag. 35.

(i) Vid. Opusc. I hysico Mathemat. Hanov. 1753. p. 27. 199

ta in his instituta forte fuerunt per coactionem vel sub sensu captivitatis seu ademptæ libertatis, quo in statu plura animalia ne quidem ad copulam cum propriæ speciei conjugibus ineundam compelli poterunt. In talibus experimentis tuto contendimus, illa, si libertate debita gavisa & sibi relicta fuissent, instinctum utique generationis una cum organis a natura datum sensura fuisse & in actum deductura. Si enim hybrida hæc animalia genuinis instructa sint organis, quæ ne rigidissima quidem illis denegabit inquisitio anatomica, hæc omnino ad genus propagandum sunt concessa, cui tamen negotio naturæ Curiosi, ipsa sub investigatione, contra omnem scopum, fortissima ipsi fortassis haud raro objiciunt impedimenta. Multiplicatio tamen specierum in infinitum inde non est metuenda: talis enim copulatio, ut antea monitum fuit, non nisi in summæ necessitatis casu admittitur, qui animalibus in libero eorum statu non crebrius accidere potest, quam ubi tenerrimæ suæ curæ, ut ministeria animalium nullo per totum orbem loco desiderentur, prodit natura specimen: qui tamen defectus necessario sentiretur, si duo sexus diversæ speciei, soli quodam loco consisterent a suis comparibus prorsus separati, neque ad propagationem apti forent, sed sua cum existentia operam ab ipsis in œconomia naturæ ibidem expectatam simul finirent. Sed hæc hæcenus proposito nostro sufficient; manum igitur de tabula.